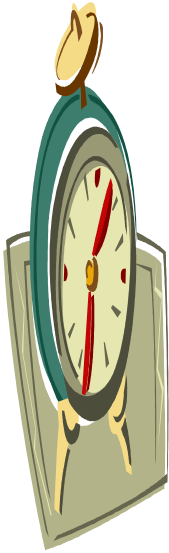

Bon dia! Bon dia!

dilluns, 8 abril 2005

Seria tan fàcil,
abandonar la lluita per un món millor...
Aquest món que no acaba de néixer mai!
Seria tan fàcil
de renunciar a les reunions esgotadores,
a les discussions,
als informes,
a aquestes innumbrables accions i compromisos
- indispensables, diuen, -,
i que, alguns vespres d'extrema fatiga,
dubto, com més va més,
que serveixin de res als meus germans.
Seria tan fàcil
d'escoltar aquestes veus del meu voltant:
veus que es diuen assenyades, amistoses,
fins i tot afectuoses;
veus que comenten davant meu:
- T'agites,
Lluites debades,
Perds de vista l'essencial;
veus que murmuren insidiosament darrera meu:
- És que li agrada,
és el seu tarannà,
no se'n sabria estar.

Seria tan fàcil,
cedir al descoratjament,
i revestir-lo de bones, pietoses, intencions:
les dels deures oblidats,
les de manca de fe.

Seria, aleshores, tan fàcil,
de retirar-me a casa,
a recuperar els meus vespres lliures,
i els meus caps de setmana disponibles,
i el riure dels infants,
i els braços de la dona.

